

[Niels Ravn.]

Jeg har bemærket mig, at husmandsforeningerne nu ønsker denne utålelige forkøbsret udvidet og tvangsafståelserne forøget. Var det ikke mere rimeligt, at man nu fandt ud af, hvad de mere end 5.000 ha, som staten ejer i dag, skal bruges til? Det er jo ikke jord, staten mangler. Man arbejder med disse arealer, dræner, kultiverer m. m., men ingen ved i dag, hvad de egentlig skal bruges til. Nye brug kan der af gode grunde ikke være tale om, da der ikke findes ansøgere til brug i de pågældende områder. Har den højtærede minister nogen tanker i den retning?

Det konservative folkepartis stilling til denne lovgivning er ganske klar. Vi kræver, at tvangsafståelserne af jord må ophøre. Udstykningerne må — med få undtagelser — standses, og kræfterne må samles om nedlægning og sammenlægning af de urentable bedrifter. Jeg ved godt, at man fra visse sider i den anledning beskylder os for at ville husmandsbruget til livs. Intet kan være mere forkert. Det konservative folkeparti ønsker, at hver eneste husmand, der sidder på sin bedrift, skal have lov dertil, så længe han vil, naturligvis, og er der en afløser, den dag han ikke mere ønsker at fortsætte, ja, så er det da klart, at denne skal have lov til at komme til. Men dem, vi vil hjælpe, det er de mange husmænd — og deres antal vokser hurtigt — der ikke kan sælge deres ejendom til fortsat landbrugsbedrift, men ønsker ejendommen nedlagt og sammenlagt med tilgrænsende bedrifter.

Disse problemer kunne i mange tilfælde i første omgang løses ved at give udvidede muligheder for samdrift af landbrugsejendomme. Kort sagt, det er mere frihed på disse områder, vi har brug for, og ikke flere snærende bånd.

En og anden vil nok sige til mig, at det, jeg her har krævet omlagt eller standset, er under udvikling under den gældende lovgivning. Og det er jo rigtigt. I 1961 blev der etableret 29 nye brug mod f. eks. 103 i 1958. Denne udvikling sker dog ikke i kraft af den gældende lovgivning, men snarere på trods deraf. Det konservative folkeparti ønsker ikke som den højtærede landbrugsminister at føre strudsens politik

— at stikke hovedet i busken og lade udviklingen rulle forbi — håbende på, at problemerne vil løse sig af sig selv. Det konservative folkeparti ønsker, at der føres en aktiv jordpolitik, at lovgivningsmagten går i spidsen for en udvikling, som vi først af alle har erkendt må i gang.

Når vi på de områder, der her lovgives for, er ved at komme ind under helt andre forhold, kan det være rimeligt at se på, om den administration, der er vokset frem i tilslutning hertil, er i overensstemmelse med tidens krav.

For ca. 10 år siden blev der endnu oprettet husmandsbrug på stribe, og da blev også de store forarbejder til godsordningerne gennemført. Under disse krævende forhold var der ca. 30 personer ansat i jordlovsudvalgets administration. I dag, da udstykningen er ved at gå i stå og godsordningerne er afviklet, er antallet i administrationen over 100. Det konservative folkeparti finder denne udvikling helt urimelig og må forlange en afvikling af denne oppustede administration.

Det konservative folkeparti kræver den politik, som denne udlånslov skal danne baggrunden for, standset. Det er en politik, som tiden er løbet fra. Millionbeløb gives ud til oprettelse af brug, der er for små, og — hvad næsten værre er — til fremskaffelse af tillægsjord ved lemlæstelse af bestående, passende brugsstørrelser. I den nuværende situation for landbruget er det dog mere end disse millioner — mere end disse fejlinvesteringer — der står på spil. Det er hele det danske landbrugs fremtid, det gælder, med konsekvenser ikke alene for erhvervet selv, men for vort samfund som helhed.

Det konservative folkeparti ønsker at skabe bedre forhold for dansk landbrug. Det lader sig dog vanskeligt gøre for det antal landmænd, der er i dag. Jeg har set, at den højtærede økonomiminister i Polen har udtalt, at landbrugsbefolkningen bør reduceres fra de nuværende ca. 17 pct. til omkring 8 pct. af den samlede befolkning. Dette er sikkert rigtigt, men der er en meget ringe samordning mellem økonomiministrens her fremsatte synspunkter og det, hans kollega landbrugsministeren står for med dette lovforslag. Jeg har ganske vist